

ע"פ 26002-01-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 26002-01-25

כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

לפני:

פלוני

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 10.12.2024 בתפ"ח
22983-04-22 שניתן על-ידי כבוד הנשיא א' לוי,
השופט ע' קוטון והשופטת ע' וינברגר
ט"ו טבת תשפ"ה (15 ינואר 2025)

תאריך הישיבה:

בשם המבקש:

בשם המשיבה:

עו"ד מריה ציבלין

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל לתקופה של חמש שנים וחצי שהושת על המבקש (לצד עונשים נוספים) בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 10.12.2024 (תפ"ח 22983-04-22, הנשיא א' לוי, השופט ע' קוטון והשופטת ע' וינברגר), עד למתן פסק דין בערעור.

2. ביום 5.6.2024 הורשע המבקש בביצוע מעשה סדום ומעשה מגונה במתלוננת שהייתה קטינה בת 16 בעת ביצוע המעשים. על-פי המתואר בכתב האישום המבקש והמתלוננת השתתפו במסיבת יום הולדת, ולאחריה נשארו לישון במקום. בעת שהמתלוננת ישנה, המבקש נצמד לגופה, הפשיל את מכנסיה ותחתוניה והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה שלא בהסכמתה החופשית. בית המשפט המחוזי ציין בהכרעת הדין כי מצא את עדותה של המתלוננת כנה ומהימנה ואת עדותו של המבקש בלתי אמינה. עדותו של המבקש תוארה בפסק הדין כ"פתלתלה, לא עקבית ובלתי מתקבלת על הדעת". ההרשעה עצמה נתמכה גם במכלול של ראיות נוספות, ובהן מצבה הנפשי של המתלוננת לאחר האירוע. כאמור בפתח הדברים, ביום 10.12.2024 גזר בית המשפט המחוזי על המבקש עונש מאסר לתקופה של חמש שנים וחצי,

לצד עונשים נוספים. בית המשפט המחוזי ציין כי עונש זה "קרוב לתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע".

3. ערעורו של המבקש נסב על הכרעת הדין וגזר הדין. המבקש טוען, בין היתר, כי לא היה מקום לתת אמון בעדותה של המתלוננת, וכי העונש שהושת עליו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת.

4. כאמור, לצדו של הערעור הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע, היא הבקשה שבפני. המבקש טוען כי סיכויי הערעור להתקבל הם גבוהים וכי יגרם לו נזק בלתי הפיך אם לא יעוכב עונש המאסר, במובן זה שערעורו יתייתר.

5. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 15.1.2025. בדיון טענו באי-כוחו של המבקש שיש לייחס משקל לכך שהוא טוען לחפותו, ועל כן תחילת ריצויו של עונש המאסר עלולה לפגוע בו באופן בלתי הפיך. עוד הוטעם כי לא קיים סיכון בעיכוב ביצועו של עונש המאסר בהתחשב בכך שהמבקש הוא נעדר עבר פלילי, התייצב למשפטו, ואף לא כשל בכל עבירה נוספת בשנים שחלפו מאז האירוע (תוך הדגשת השיהוי בהגשתו של כתב האישום). מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי סיכויי הערעור להתקבל אינם גבוהים, בשים לב לכך שהכרעת הדין מבוססת על ממצאי עובדה ומהימנות מובהקים. בתום הדיון, ועל רקע המועד שנקבע להתייצבות לצורך ריצוי העונש, הוריתי על עיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר בפועל עד למתן החלטה אחרת.

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הבקשה להידחות. אכן, הערעור מכון כלפי הכרעת הדין. אולם, כידוע, אין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצועו של גזר הדין - גם כאשר הערעור מוגש על הכרעת הדין (ראו: ע"פ 9302/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.12.2017)). זאת, בהתחשב בכך שלמורשע בדין לא עומדת עוד חזקת החפות. הערעור אמנם מכון נגד ההרשעה, אך מבלי לנקוט עמדה באשר לסיכויי הערעור, לא ניתן להתעלם מטיב הטענות שמעלה המבקש בערעור, אשר מכוונות בעיקרן כנגד ממצאי מהימנות שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהם. לכך יש להוסיף כי אף אם יתקבלו רק חלק מטענותיו של המבקש, כך שיושת עליו עונש מאסר קצר יותר, ואינני נוקטת עמדה ביחס לכך - הרי שתחילת ריצוי עונשו לא תגרום לו לנזק.

7. סוף דבר: הבקשה נדחת בעיקרה, בכפוף לכך שתינתן למבקש שהות קלה לצורך התארגנות לכניסה לכלא. בהתאם לכך, אני מורה על ביטול עיכוב הביצוע הארעי עליו הוריתי ביום 15.1.2025.

8. במכלול הנסיבות המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום

10.3.2025 עד השעה 10:00 בימ"ר קישון, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"ה (28 ינואר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת